

[Tastesen]

Denne gang skal jeg gøre indstilling om godkendelse af en stedfortræder som repræsentant til Europa-Parlamentet.

Hr. *Kjeld Olesen*, der ved valget den 7. juni 1979 blev valgt til repræsentant i Europa-Parlamentet, blev den 26. oktober 1979 udnævnt til udenrigsminister. Han har herefter i skrivelse af 5. november d.å. meddelt folketingets formand, at han under henvisning til Europa-Parlamentets forretningsorden art. 4, nr. 4, om uforenelighed har underrettet formanden for Europa-Parlamentet om, at han er udtrådt som medlem af Europa-Parlamentet.

De nærmere bestemmelser herom findes i art. 6, stk. 1, i Akt af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Forsamlingen, jfr. også § 32, stk. 2, i lov nr. 609 af 14. december 1977 om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling). Det hedder i sidstnævnte lovbestemmelse: »Hvervet som repræsentant i Europa-Parlamentet er efter De europæiske Fællesskabers regler uforeneligt med hvervet som: 1) medlem af regeringen«.

I den nævnte lov af 14. december 1977 siges det i § 33: »Er en repræsentants mandat i Europa-Parlamentet ledigt, indtræder den kandidat, som ifølge den i § 23, stk. 2, henholdsvis § 24, stk. 3, nævnte fortegnelse er nærmest berettiget hertil«.

Der er herefter rettet henvendelse først til hr. *Lasse Budtz*, der er 1. stedfortræder for socialdemokratiet, og da denne i skrivelse af 6. november d.å. har meddelt, at han ikke ønsker at indtræde i det ledige mandat som medlem af Europa-Parlamentet, er der dernæst rettet henvendelse til 2. stedfortræder på den nævnte liste, fru *Majken Hessner*, der imidlertid – i skrivelse af 6. november d.å. – har meddelt, at heller ikke hun ønsker at modtage det ledige mandat.

Der er endelig rettet henvendelse til 3. stedfortræder, hr. *Ove Fich*, og denne har i et telegram af 5. november d.å. meddelt, at han er villig til at indtræde som medlem af Europa-Parlamentet i stedet for hr. *Kjeld Olesen*.

Ifølge nævnte lovs § 33, jfr. § 26, er det folketinget, der træffer afgørelse om godkendelse i tilfælde af en stedfortræders indtræden som repræsentant, og ifølge § 7, stk. 1, i forretningsordenen for folketinget sker sådan

godkendelse efter indstilling fra det stående udvalg til valgs prøvelse.

Udvalget har derfor i et i dag afholdt møde behandlet den foreliggende sag.

Udvalget er enig om, at hr. *Lasse Budtz* og fru *Majken Hessner* efter deres afslag udgår definitivt af stedfortræderlisten, på samme måde som det sker med den stedfortræder, der afslår at modtage et mandat som ordinært medlem af folketinget.

For udenrigsminister *Kjeld Olesen* gælder det derimod, at der i den nævnte lovs § 32, stk. 1, er fastsat den *særlige* bestemmelse, at han efter hvervets ophør kan blive opført på stedfortræderlisten efter sit stemmetal.

Udvalget har derefter behandlet spørgsmålet om hr. *Ove Fichs* godkendelse som repræsentant til Europa-Parlamentet. Det har her fulgt samme praksis, som anvendes, når en stedfortræder indstilles til godkendelse som medlem af folketinget, hvor 3 spørgsmål undersøges, nemlig 1) at der er et mandat ledigt – og det er der jo – 2) at den pågældende er rette stedfortræder, og 3) den pågældendes valgbarhed, såfremt der over for udvalget rejses tvivl herom.

Jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Generalsekretær *Ove Fich* godkendes som repræsentant til Europa-Parlamentet fra og med den 27. oktober 1979.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 142 stemmer; 5 stemte hverken for eller imod.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 32, der var:

32) Forhandling om statsministerens redegørelse af 6. november 1979.

(Redegørelse nr. 1).

Forhandlingen genoptoges.